

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת - 4:17

זמן קריאת שמע/מ"א - 9:04

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:40

סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:26

שקיעת החמה ליום השבת - 4:36

מוצש"ק צא"כ / מעריב - 5:26

צא"כ / לרביע תה - 5:48

Courtesy of MyJaganim.com

בראתי יצר הדע ובראתי לו

תורת התבלין

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת ויחי – ט"ז טבת תשע"ג

Shabbos Parshas Vayechi - December 29, 2012

לקחי חיים ודברי התעוררות נסדרו עפ"י פרישיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

יששכר חמור גרם רובין בין המשפתיים. וירא מנוחה כי מוב ואת הארץ כי נעמה וגו' (פס-דמו) - בענין הנרמו בשם "יששכר" תב רש"י. "יששכר חמור גרם - חמור בעל עצמות. טובל עול תורה. כחמור חזק שמטעינן אותו משא כבד. רובין בין המשפתיים - כחמור המהלך ביום ובלילה, ואין לו לינה בבית, וכשהוא רוצה לנוח, רובין בין התחומין, בתחומי העיירות שהולין שם פרקמטיא. ויש שכמו לסבול-עול תורה. ויהי - לכל אחיו ישראל. למס עובד - לפסוק להם והראיתו של תורה וכו', והיינו, שברכת יששכר מדברת אודות התרוממותו ע"י עמלו בתורה כראוי.

ועל פי דבריו, כתב ה'צדור המור' (שם ל' כ"ב), "יששכר - שמו מורה על מעלת התורה, שהיא השכר האמיתי הקיים, והוא יששכר, כמו 'ש שר לפעולתיו' (ירמיה ל"א ט"ו), ויש' הוא דבר קיים, כמו 'ש, מאין', כי שכרו אותו, כאומרים 'ששכר מצוה מצוה' (אבות ד' ב'), ולכן נקרא יש. שהוא דבר קיים, לא כמו שאר הדברים שנפסדים, אבל זה יש לו מציאות וקיום, והו שאמרו (סוף מסכת עוקצין), 'עתידי הקב"ה להנחיל לכל צדיק צדיקו ש" עולמות, כמנין 'ש', שכן נאמר 'להנחיל אוהביו יש', לרמוז שהוא שכר קיים".

והוסף באוה"ח הק' (במדבר כ" כ"א), "בני יששכר וגו' - למה שקדם לנו, כי יששכר הוא בן תורה, רמוז התורה בשם זה של יששכר, כי דוקא זה ישנו לשכר, וכל חוץ ממנו, 'מה יתרון לאדם בכל עמלו', והוא מה שאמרו חז"ל בגמ' ברכות (כח:), שצריך לברך ביציאתו מבית המדרש, 'מורה אני לפניך וכו', אני עמל והם עמלים, אני עמל ומקבל שכר, והם עמלים ואינם מקבלים שכר', והטעם, כי לא יעמוד קנין המדומה, והגם שיעמוד, הכל הוא.

עוד ידמו, כי כל מה שיש בעולם הוא שכר לו, כי כל מה שברא ה' לא בראו אלא בשבילו, כמו שדרשו ז"ל על הכתוב 'בראשית - בשביל התורה שנקראת ראשית' ברא אלוקים את השמים ואת הארץ. עוד ידמו, למה שאמרו ז"ל (סוף מסכת עוקצין), 'עתידי הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק שלש מאות ועשר עולמות, והוא אומר 'ש' שכר'.

וממשיך ה'צדור המור', 'ולפי שיששכר היה לו לעסוק בתורה ולהמית עצמו עליה, שהיא מתשת כוחו של אדם (ע' סנהדרין כ"ו), אמר יעקב, יששכר חמור גרם, שיהיה חזק ובעל עצמות לעסוק בתורה, אחר שהיא מתשת כוחו של אדם, ודימיו לחמור, רמז למה שנאמר 'לא בשמים היא' (דברים ל', י"ב), ודרשו חז"ל (עירובין נ"ה), 'לא תימצא במי שמגביה דעתו עליה כשמים', כי אחר שהיא מביאה את השכר האמיתי, ראוי שהעוסק בה יהיה מהביל ענייני העוה"ז, ולא יהיה בעל גאוה ושררה, אלא ששים עצמו כחמור מוכן למשא וכו'.

וכן רמו באומרו **חמור** גרם, שיהיה חזק בכל רמ"ח איבריו, ושהיה זהיר ברמ"ח מצוות, כי כן הוא בהיפוך אותיות, ואם לא יהיה זהיר בהם, יתהפך לנגע ותועבה, כי חרם הוא".

רעינות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

וישלה ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמואל על ראש מנשה שכל את ידיו (מח-ד) - הנוקד לנער על פי דרכו פ"רשה זו נשגבה מאד, שוריי מצינו בדברי רכמינו ז"ל שכביכול היה איזה תביעה על יעקב אבינו ע"ה במה ששינה את יוסף מבין שאר אחיו ונתן לו את כתונת הפסים אשר עליו, שזה מה שהביא את כל קושי השעבוד תחת יד מצרים, וא"כ תגדל התמיהה האין עשה יעקב אבינו כן אצל בני בניו לחזור על פעולה כזאת שיכולה לגרום לקנאה בין האחים? ואם לא די בכך שבידך את אפרים לפני מנשה, למה היה צריך להוסיף שמן למדורה שבכל הדורות הבאים כל אימת שיבדך האב את בנו יהא מוכיז את אפרים לפני מנשה? ואף שבודאי היו לו כוונות עמוקות וסודות נשגבים, אך מכל מקום יש לנו להבין מה ששייך אלינו כדי ללמוד מן הפרשה מוסר והדרכה בעבודת ה'?

אכן יש לפרש פרשה זו על דרך דרמו שבא להורות דרך בעבודת החינוך, כי הנה האיש אשר זכה שחוננו לו משמים אוצרות יקרים המסולאים בפי הלא המה ילדיו היקרים והתחבים, הרי ודאי בראש ובראשונה מוטלת עליו החובה לדעת גודל תפקידו וערך מעמדו בכל מה שנוגע לחינוכם וגידולם, כדי שלא יהא מועל בפקדונו ח"ו.

כי האדויות של האב היא גדולה עד לאין ערוך, ודי לנו אם נאמר כי המציאות הוכיחה שכל אלו שלצערנו ולדאבונו ירדו מן הדרך והתדרדרו עד לשאול תחתיה רח"ל, אף אם זה קרה בגיל מבוגר יותר, אך בדרך כלל כבר התחילו השורשים להכות מגיל צעיר ביותר, בעודם בקטנותם ונעורותם, ולפעמים רבות הסיבה לכך נובעת בשל היותם חסרים באהבת התורה והמצוות, להרגיש את החן והנעימות של היהדות, אשר זאת היא אחד התפקידים המרכזיים ביותר בעבודת החינוך, לעורר את תשוקת נפשו של הילד ולהשריש בתוכו את העריבות והנעימות בכל דבר שבקדושה, שיוכל למשש באצבעותיו את גודל האושר הנסוך על פני כל מי שנולד כיהודי, שיהא את התורה המצוות, להרגיש חשק וחיות בשבתות וימים טובים ושאר מצוות הבאים מזמן לזמן, כי קרוב לודאי שאם היה האב משקיע בדבריהם אלו, וכמוכן באופן שגם הוא עצמו יהיה טופח על מנת שיוכל להטפיה גם על יוצאי חלציו, הרי הבן הזה לא היה מעלה בדרתו לחפש אחר תענוגים אחרים שהם ריקים ומנוערים מכל תוכן.

וזה בא הרמז בדברי יעקב, כי אפרים הוא הקטן ומנשה הוא הגדול, ולזה הוזהר יוסף ואמר כי כן צריך להיות ההנהגה לשעה וגם לדורות הבאים, בך יברך ישראל וכו' אפרים לפני מנשה, והוא הוראה על האב שצריך להשים את הדגש בחינוך הבנים בעודם בשנות צעירותם בחינת אפרים, לא ימתין עד שייגיע להיות מנשה, כי אז כבר לפעמים מאוחר מידי. ואף גם זאת, שאם יש לו בביתו אפרים ומנשה, רהיניו, בניו הגדולים שכבר זכו והקימו בתים משלהם, ועדיין נמצאים עמו בביתו ילדים קטנים וצעירים, אזי יזהר מאד לבל ידחה את שימת ליבו מלהתייחס כראוי אל האפרים מפאת היותו עסוק עם המנשה, אלא וישת על ראש אפרים, ששים את כל כושר משקלו על ילדיו הצעירים, להיות עמם ולעקוב אחר התפתחותם וגידולם, להשתתף עמם בכל עניניהם עד שייגישו קשר חם ועמוק עם אביהם.

of his final illness, *Hakadosh Boruch Hu* remained by his bedside throughout, as we find in the *gemara* (מדרים) that the *Shechina* resides above the head of a sick person. This should serve as a great source of comfort to one who is ill, as

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY למעשה הלכה
Forgotten and Little Known Halachos and Customs (12)
Specific Times For Torah Study. In the last few weeks we have discussed certain detailed obligations included in the general *mitzvah* of *Talmud Torah* - the studying of *Torah*. The next detail is the obligation of "קביעת עתים לתורה" - setting aside specific daily times, both during the day and the night, to learn *Torah*. Theoretically, one could skip a day or night, and learn twice as much on the next day, or learn one day this hour and the next day a different hour. The **Shulchan Aruch** ⁽¹⁾ however, teaches us that both of these actions are wholly incorrect. Rather, a person should maintain certain specific time slots each and every day which he uses to learn *Torah*. This can be certain “clock” hours, or “after/before” time slots, such as the first 15 minutes after *Shacharis* even though his *Shacharis* might not finish at the same time every day, or before *Mincha* even though he may daven *Mincha* at a different time each day..

The Second Heavenly Question. The *Gemara* ⁽²⁾ teaches us that the second question that a person is asked at the Heavenly Tribunal, after he dies is: “Did you set aside time for *Torah* study?” (The first question is “Did you conduct your business activities with honesty?”) We find often in *Tanach* where *Torah* study is compared to bread (food) and water. Just like a person eats and drinks every day, so too he must learn every day ⁽³⁾.

הוא היה אומר....

R’ Elimelech of Lizhensk ZT”L (Noam Elimelech) would say:

“Most people exert all their energy in the time of prayer, to direct their heart and to ward off ‘foreign thoughts.’ But when they eat they make no effort or exertion, since they eat only for their own pleasure. But as for the *tzaddikim*, the sages said: ‘The time of eating is a time of war.’ The righteous have no need to exert themselves when they pray for at that time, their minds are always pure and clean. However, during the time of eating, that is when they have to use their energy and exert themselves.”

R’ Moshe Leib Sassover ZT”L would say:

“*And he (Yaakov) blessed them on that day saying ...*” Why does the *posuk* make mention that Yaakov blessed them *‘on that day’*? Yaakov was teaching his children a lesson that when you pray for your needs, you should pray for that specific day’s needs. One must not worry about what will be in the future; he needs to focus *‘the future is yet to come’* - והעתיד עדיין, *‘The past is done,’* - העבר אין, *‘on that day’* in conformance to the famous dictum: *‘the present is like the blink of an eye.’* - וההווה כהרהר אין, *‘If so, what is the point of worrying?’*

A Wise Man would say:

“True friendship is like a book. It takes many years to write, but only seconds to burn.”

Printed by Mailway (1-888-Mailway) /Dynagrafik

SPONSORED BY

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

Dedicated by Mr & Mrs
Mordy Spiegel
לענין ר' משה מנחם בן
ר' נפתלי אריה ז"ל
נפ' י"ז טבת, תשעב"ה

well as to his family. A person is never alone. Even when one feels like he has no strength to go on, he is too weak to go on living, he must remember that *Hashem* has not left him and will never do so - He is right there ALWAYS at his side!

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
Missing One’s Set Time. Once one has set up a certain time to learn, he should not break it, even if he has a chance to profit financially by doing so ⁽⁴⁾. If circumstances beyond his control force him to miss his set time, he should make it up as soon as possible. Based on the *Gemara* in *Eruvin* ⁽⁵⁾ the **Shulchan Aruch** ⁽⁶⁾ rules that if one missed a daytime session he should make up for it that very night and not push it off till the next morning.
Avoiding a Neder. The *Mishna Berura* ⁽⁷⁾ writes that when accepting upon oneself a set time for learning it is preferable to say "בלי דבר" (without a promise) because otherwise doing a desirable conduct like this three times, or even one time if he clearly meant to continue, is like a Rabbinic vow said on *Erev Rosh Hashana* that would stop it from being a *neder*. Even though we don’t fully rely on the מסירת מדעה when it comes to a true oath, we can rely on it for this Rabbinic vow. Three recent *Gedolim* ruled this way: **R’ Yosef Chaim Sonnenfeld ZT”L** ⁽⁸⁾; **Chazon Ish ZT”L** [as reported by **R’ A. L. Shteinman Shlit’a** ⁽⁹⁾]; **R’ S. Z. Auerbach ZT”L** in *Minchas Shlomo* ⁽¹⁰⁾.
A Full-Time Learner. Even a “full-time learner” must set aside some קביעת עתים for *Torah* learning because days come up when he might be busy an entire day, such as *Erev Pesach*, *Erev Yom Kippur*, and days of traveling.

(1) אר"ח קנהא, רחל-א, יו"ד רמזא (2) שבת לא.
(3) תנא דבי אליהו וטא פרק י"ג (4) אר"ח קנהא
(5) סה. (6) רלחב (7) ספה (8) שו"ת שלמת
חיים תש" (9) עלה בתמר יו"ד מז (10) אלוט:כ

מעשה אבות... סימן לבנים

ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם (ג-כא)

Concern for others and the fear of hurting another individual’s feelings, was a trademark quality of the *Rosh Yeshivah* of **Chevron, R’ Simcha Zissel Broide ZT”L**. He embodied the attributes of *Yosef HaTzaddik* who was a “מלך מושל בגדוד” - “king who ruled the regiment” of his limbs and emotions and made them do the will of *Hashem*. It wasn’t just the way he acted with respect to his peers, fellow *Roshei Yeshivos* and other honorable people in all walks of society. R’ Simcha Zissel remained exactly the same in relation to his *talmidim* in the *yeshivah* as well.

The following episode in connection with the above was related by an old-time student of *Yeshivas Chevron*. It took place decades ago, when the *yeshivah’s* main building was still located in the Geulah section of Jerusalem. On that fateful winter’s day, there was a heavy snowfall in Jerusalem, and the entire city was blanketed with a sparkling white carpet of snow. Snow is not a common occurrence in Jerusalem - nor in the entire country of Israel for that matter - and it quite often has the effect of “shutting down” the city. Buses do not operate on a routine schedule and many shopkeepers cannot get to their stores. The city literally slows down and takes on an almost festive holiday atmosphere, and nobody enjoys it more than the children. In fact, it is not unheard of for children from other cities that never experience the phenomenon of snow, to make their way to Jerusalem just to partake in a little winter wonderland.

The younger “*Yeshivah Ketana*” (High School) students of *Chevron* were no different in this respect. That afternoon, during their “*Bein HaSedorim*” (afternoon recess), a group of students were entertaining themselves outside, frolicking in the snow and throwing snowballs at each other on the roof of the *yeshivah* building. It all seemed like harmless fun, until an event occurred which transformed the incident into an extraordinary experience.

As the boys were entertaining themselves, another boy came onto the roof. Of course, immediately, he became the new target and one of the boys grabbed a huge chunk of snow, as much as his palms could pick up, made a large ball and propelled it in the direction of the newcomer. The boy saw it coming from a mile away and his instincts kicked in. As the flying menace approached and was about to strike, he ducked and watched the snowball sail over his head. He laughed giddily and was about to throw his own ball of snow, when he noticed the look of horror on the faces of his companions. The snowball had flown over their intended target and then, to their indescribable horror, it kept on going and landed with a sickening thud on the head of the *Rosh Yeshivah*, R’ Simcha Zissel, who was on his way to visit his aunt (Rebbetzin Tzilla, the widow of the previous *Rosh Yeshivah*, **R’ Aharon Cohen ZT”L**) whose apartment was located on the roof of the *yeshivah* building. No one had seen the *Rosh Yeshivah* enter the roof area - had they seen him they would have halted their activity immediately! Nevertheless, the intended flying missile missed the boy and struck the *Rosh Yeshivah*!

Needless to say, at that moment the boys felt like burying themselves in the snow out of acute embarrassment. They braced for the tongue-lashing that they sorely deserved and would undoubtedly receive. To their amazement, however, the *Rosh Yeshivah* did not halt in mid-step, did not wipe the snow off his shoulders and head, and most amazing of all, did not even turn his head to see who the “sharpshooter” was! He continued walking quietly as if nothing had happened.

No matter how refined and virtuous a person may be, no matter how strong-willed in controlling his emotions a person may be, no matter how many works of *Mussar* a person may have imbibed, he could still be permitted to surrender to the legitimate reflexive instinct to turn his head towards the source of his sudden injury. But not R’ Simcha Zissel! Turning his head to see who the prankster was would result in the prankster’s acute embarrassment. To hurt somebody else’s feelings was not something that the *Rosh Yeshivah* would permit himself, even under extreme circumstances, to fall prey to. R’ Simcha Zissel was an autocratic king and absolute ruler of his instincts and emotions.

משל למת הדבר דומה

וישתחו ישראל על ראש המטה וגו’ (מז-לא)

משל: R’ Sholom Noach Barzovsky ZT”L (Nesivos Sholom) had been on the verge of death for almost a full year - approximately twenty years before he actually died! The doctors had told him then that he was suffering from an incurable pulmonary disease, and that nothing more could be done to help him. They advised him gently that the time had come to prepare himself for the next world.

R’ Sholom heeded the doctors’ words and continued to lead his life as best he could. For many months, with almost supernatural powers, he continued to run the day-to-day

affairs of the *Slonimer Yeshivah* from his bed. He never lost his will and accepted the decree from Heaven. Amazingly, he survived the disease and made a miraculous recovery.

Years later, R’ Sholom was heard to remark, “It says in the *Gemara* that the *Shechina* is present at the head of a sick person’s bed, no less so than it is present at the *Kosel Hama’aravi* (Western Wall). Thus, I was blessed to have the Divine Presence accompany me day and night, during my entire illness. What can compare to such a privilege?”

צמשל: When *Yaakov Avinu* lay in bed undergoing the throes

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים וגו’ (מז-א)

Right before his passing, *Yaakov Avinu* wished to reveal to his sons what will be their fate at the end of time (*Moshiach*), but the Divine Presence left him at that moment and he spoke of other things. (Rashi) If *Hashem* did not want *Yaakov* to reveal the future, why couldn’t He have just commanded *Yaakov* not to talk about it? Why did He remove His *Shechina* from *Yaakov’s* presence?

R’ Tzvi Hirsch of Voideslav ZT”L answers that in order to know the fate of *Klal Yisroel*, *Yaakov* looked into the future and what he saw horrified him! All the decrees, expulsions, killings and holocausts - the untold millions of deaths, the endless pain and suffering - was too much even for *Yaakov* to bear, and his mind became saddened. As such, the Divine Presence immediately left him for *Chazal* have told us: “*The Shechina only rests on one who is happy.*”

One of the giants of *Mussar* once asked the **Gerrer Rebbe, R’ Yisroel Alter ZT”L**, the following question: Why is it that on *Rosh Hashana*, when *Yidden* all over the world are steeped in the seriousness of the High Holiday prayers, which are often accompanied by beseeching tears and hours upon hours of contemplative austerity; however, in the *Gerrer Beis Medrash*, joyful songs and “marches” are sung continuously, even to the *piyut* of “*Nesaneh Tokef*”?

The *Rebbe* quoted a *posuk* from *Eicha* (ג-ח): “*As I cry and plead, my prayers remain shut out,*” and explained, “Where there is no joy or *simcha*, no amount of pleading and crying will break through the Heavens! We see this from *Yaakov Avinu*, who ‘lost’ the Divine Presence when he became momentarily sad, after seeing the terrible things that will happen to his children. However, if I can take these very same people who have seen and undergone these terrible events and through songs and ‘marches’ bring them to a level of *simcha*, there is no telling how high and far their prayers will go, and how much salvation they will receive!”

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ... טוב

Why is the *parsha* in which *Yaakov Avinu* dies called *Parshas Vayeichi*? Explains **R’ Gamliel Rabinowitz Shlit’a** that in fact by calling the *parsha* “*Vayeichi*” we are focusing on the death of *Yaakov*, because true living is preparing for death! In fact, the very moment that a baby is born and everyone is shouting “*Mazel Tov*” with great excitement, that is the very beginning of the countdown to his final day. You might think that this sounds quite morbid, and why think about the day of death when one is alive, vibrant, filled with energy and passion for living? The answer is because living without knowing WHY one is alive, defeats the true purpose of one’s life. We came to this world to earn a beautiful share in the next world, the real world, in which every single moment that was spent in *olam hazeh* is weighed and measured, rewarded or punished. As R’ Gamliel expresses so succinctly: “We came to this world to accomplish. We did not come to this world to eat pizza!”

True living means preparing for death. It means that one wakes up in the morning with a song in his heart, a smile on his lips and a purpose and a goal. The *posuk* not only tells us how long *Yaakov* lived, but it begins by singling out the 17 years that he lived in *Mitzrayim*. Why 17? Because the *gematria* of “טוב” (good) is 17! Even in Egypt, *Yaakov* lived a good life because he was focused on preparing for the next world, as *Dovid Hamelech* tells us, “ואני קרבת אלקים כי טוב”!

The only thing that is truly GOOD is being connected to *Hashem* which is the reason for life in this world altogether, as well as the purpose of death, the next REAL world and the ultimate achievement for all *Yidden* for all eternity.

TORAH GEMS

ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו וגו’ (מז-לג)

Chazal teach (ברכות יח): “*Even in death, the righteous are called living.*” This is because a person who has freed himself of his lower desires is called “a living man.” For this very reason, Rashi tells us: “*Yaakov Avinu did not die,*” for he totally subjugated his lower nature. The same was true of the great **Rebbe Yehuda HaNasi**, whose soul came from that of *Yaakov*. The word “הנשיא” (prince) is an acronym for the words, “הוא ניצוץ של יעקב אבינו,” - “*A spark of Yaakov, our father.*” He therefore merited the title *Rabbeinu HaKodesh* - our holy teacher, for even in the generation of the *Tannaim*, he was one of the most exalted in Jewish history.

In fact, adds **R’ Yaakov Meir Shechter Shlit’a**, we find that *Rabbeinu HaKadosh* also did not die, at least not as we understand it. The *gemara* (כתובות קג) relates that even after his passing, every Friday night *Rebbe* would return to his house, wearing the same beautiful clothes which he wore on *Shabbos* while he was alive, and make *Kiddush* for his family and everyone present. His death was not like that of others. To a person who overcomes his evil inclination, death is not applicable at all. It is said that the only reason *tzaddikim* are buried is so that they can help the other dead ultimately be resurrected. Thus, *Hashem* told *Moshe Rabbeinu*, “*If you are buried in the desert with the others, they will eventually rise with you.*” (דברים רבה ב-ט)

Life’s greatest test lies in overcoming our earthly desires. It is the principle reason for the soul’s descent into the body. Success in this realm is the gateway to holiness. But the only way to defeat the evil inclination is by using its own forces against it. It wants to kill us, so we must be ready to kill ourselves for the sake of Heaven. This, too, is an interpretation of the words of *Chazal*: “*Tzaddikim, in their death, are called alive*” - for when *tzaddikim* bring about the “death” of their worldly desires, they draw tremendous Divine light upon them, and as a result, they remain alive.

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה (מז-כח)

דרגת יחירה

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead